

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. София, 03.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 20.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **7177** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ във връзка чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/

Образувано е по жалба вх. № 18326 от 16.08.2011 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № УП 4343/12.08.2011 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, подадена от А. А. М., гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място], И., вероизповедание – мюсюлманин - сунит, семейно положение – неженен, етническа принадлежност - арабин, ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № 398/01.08.2011 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, постановен при съществено нарушение на административно производствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства, поради което е направен необоснован и незаконосъобразен извод, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Като мотиви за отмяна на обжалваното решение сочи, че при сходна бежанска история и наличието на съвпадения на брат му О. А. М. А. и неговата жена им е предоставен хуманитарен статут. В тази връзка представя решенията на председателя на ДАБ. В хода на съдебното производство редовно призован се явява лично и с адв. Н. от САК. Поддържа жалбата и моли да се отмени решението на ДАБ. По делото е назначен проведач от арабски език – М. А..

Ответникът по жалбата, редовно призован не се явява, се представлява от юрк. М., която оспорва жалба, моли да се остави бед уважение и да се потвърди обжалваното решение на председателя на ДАБ. Депозира писмено становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата, поради което не следва да бъде уважена.

Настоящия съдебен състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Настоящото производство е образувано по повод първа молба на А. А. М., подадена лично от него пред длъжностно лице на ДАБ с вх. № 709 от 07.06.2010 г. На същата дата чужденецът е регистриран като личните му данни са установени по реда на чл. 30, т.3 от ЗУБ, тъй като не е представил документи за самоличност. В хода на административното производство молителят е представил лична карта № 00162510, издадена на 30.05.2006 г. от Вътрешното министерство на Р. И., свидетелство за иракско гражданство № 0908084/К.

На проведеното интервюта на 03.09.2010 г. молителят разказва, че не е арестуван и осъждан в държавата си на произход. Семейството му било заплашено, защото брат му О. А. работил в системата на държавна сигурност по времето на С. Х.. Заплахите дошли от Армията на М. в края на 2006 г. След заплахите той не се прибирал в къщи, а оставал в службата. На 03.07.2007 г. молителят излизал от дома си, когато две коли го отвлекли в неизвестна посока. Впоследствие разбрал, че е било в квартал Ш.. Били го, малтретирали го с палки, с железна бокс, с кабели по цялото тяло. Искали брат му да се предаде, за да го освободят. Но той не дошъл, иначе щели да убият и двамата. След четири дни от армията извършили проверка на домовете и така го освободили. Завели го в болница. Имал кръвоизливи и наранявания. След няколко дни майка му и сестра му го прибрали вкъщи. Не смеел да излезе от вкъщи. Тогава решил да напусне И.. Брат му и семейството му дошли да живеят у тях. Той и брат му със семейството му потърсили закрила във Б..

На интервюто, проведено на 17.09.2010 г. чужденецът, търсещ закрила разказва, че е роден в [населено място]. Завършил е девети клас и две години в колеж по изкуствата, специалност калиграфия. В И. са останали майка му, осем сестри и трима братя. Във Б. е брат му О.. В И. нямало сигурност. Брат му бил заплашен от Армията на М.. По времето на С. Х. до 09.04.2003 г., той е работил в държавна сигурност при МВР. От 2004 г. започнал работа във вътрешна сигурност, вътрешно разузнаване. Заплашвали го да го убият, защото е със сунитско име.

Другата причина да напусне е че на 03.07. 2007 г., когато отивал на работа, го приближили две коли с въоръжени лица, хванали го, завързали му очите и ръцете. Спрели пред една къща, хвърлили го на пода в една стая и започнали да го бият. Първо го ударили с кабел зад главата и той изгубил съзнание. След това му сложили ток под ноктите на краката. Отново припаднал. Продължили да го малтретират в продължение на четири дни. Висял с главата надолу, с вързани крака. Били го с кабели по стъпалата. Разпитвали го за брат му. Искали той да се предаде, за да го пуснат. Брат му не се съгласил, защото знаел, че ако се предаде ще ги убият и двамата. След четири дни при операция на американската и иракската армия бил освободен. Терористите, които се оказали от Армията на М. били арестувани, а молителят бил закаран в болница К., защото бил в ужасно състояние. Близките му не могли да го познаят в болницата. Останал няколко дни, след което бил изписан. В къщата около месец и половина го

лекувал частен лекар. Бил зле психически. Не излизал навън, напуснал училище. Страхувал се да ходи на работа. Тогава се организирани с брат му и семейството му и на 04.03.2010 г. напуснал И. легално със самолет по линията Б.-И.. На 12.04.2010 г. преминал държавната граница от Р. Т. за Р. Б. нелегално. След задържането от служители на РДГП-МВР чужденецът е принудително настанен в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“-МВР, откъдето е подал молба за статут.

Производството приключва с издаването на Решение № 398 от 01.08.2011 г. на председателя на ДАБ, с което е прието, че липсват предпоставките по чл. 8 и чл. 9 и на основание чл. 75, ал.1, т.2 и 4 от ЗУБ, поради което е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. А. М.. За да мотивира своето решение, ответникът е посочил, че молителят няма причина за напускане на държавата си, която да представлява предпоставка за предоставяне статут на бежанец. Липсват основателни опасения за сигурността и правата му по изброените в чл.8, ал.1 от ЗУБ основания: раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Приел е, че А. А. М. не е обосновал лични опасения от преследване и по преписката няма данни да е бил обект на посегателства, които да се определят като действия на преследване по чл.8, ал.5 от ЗУБ. Към настоящия момент се преценява, че той няма да бъде преследван в държавата си на произход по никое от петте основания посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ. Същевременно с това е приел, че не са налице и предпоставките по чл. 9 от ЗУБ.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с административната преписа и допълнително ангажираните от жалбоподателя – Решение № 445 от 13.10.2010 г. и Решение № 447 от 13.10.2010 г. на председателя на ДАБ, с които се предоставя хуманитарен статут на О. А. М. А. (брат на жалбоподателя) и на съпругата му Б. О. А. А., както Удостоверение № 56 от 16.09.2011 г., издадено от Център за подпомагане на хора, преживели изтезание – АСЕТ.

Изслушана и приета, без оспорване от страните, е съдебно – техническа експертиза в областта на компютърните технологии. От нейното заключение се установява, че на представения магнитен носител – DVD диск от жалбоподателя на административния орган, има видео запис с продължителност 13 секунди, който се чете. На видео записа се вижда каре с надпис, който стои на екрана в продължение на 3 секунди. Надписът е на английски и от превода, направен в съдебно заседание от експерта се установява, че означава “купи и отключи”. От 4 – та секунда до 10 секунда зад надписа има неясен образ на мъжка глава, която се движи. Чува се неясен и неразбираем женски глас. Допълнително е изяснено, че записът върху представения оптичен диск е направен на 21.09.2010 г., като вещото лице не може да каже на коя дата е правен, както и марката и модела на записващото устройство, но е сигурен, че записът е цифров. В тази връзка излага доводи, че качеството на записа по никакъв начин не може да се наруши колкото и да се презаписва.

С оглед събраните по делото доказателства, настоящия съдебен състав на Административен съд – София - град, приема от правна страна следното:

Оспореното решение № 398 от 01.08.2011 г. на председателя на ДАБ е върчено на кандидата на 05.08.2011 г., като жалбата до Административен съд-София град е подадена чрез административния орган с рег. № УП 4343 от 12.08.2011 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при неспазване на административнопроизводствените правила, при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и несъобразен с целта на ЗУБ.

Оспореното решение е издадено в рамките на общото производство по чл. 72 и сл. от ЗУБ от председателя на ДАБ съгласно компетентността му, уредена в чл. 75 от ЗУБ. Съгласно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ в срок до три месеца от образуване на производството председателят взема решение за: 1. предоставя статут на бежанец; 2. отказва статут на бежанец; 3. предоставя хуманитарен статут и 4. отказва хуманитарен статут.

В настоящия случай производството е образувано по повод подадена молба вх. № 709 от 07.06.2010 г. на А. М.. Веднага е регистриран, на 08.06.2010 г. е проведено първото с него интервю. На 09.07.2010 г. към преписката е приложено писмо с рег. № УП 4343 на директора на Специализирана дирекция "Т" – ДАНС, с което се уведомява председателя на ДАБ при МС, че към онзи момент ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Р. Б. на жалбоподателя.

Решаващият орган при ДАБ при МС постановява Решение № 1909 от 19.07.2010, с което на основание чл. 67, ал.1 от ЗУБ във връзка с чл. 13 на Регламент (ЕО) № 343/2003 г. на Съвета образува производството за предоставяне на статут в Р. Б. на А. А. М.. Това решение е връчено на адресата си на 26.08.2010 г.

В срока по чл. 74 от ЗУБ, изчисляван от датата на връчване на посоченото по-горе решение за образуване на общо производство, главен експерт И. Б. в РПЦ – С. е изготвила и представила Становище рег. № УП 4343 от 06.10.2010 г. до председателя на ДАБ при МС.

Първото процесуално действие, извършено след 06.10.2010 г. е издаването на служебна бележка с рег. № УП 4343/ 13.07.2011 г. по повод молба на жалбоподателя, с която се удостоверява, че същият съгласно чл. 29, ал.3 от ЗУБ има право на достъп до пазара на труда, ако производството не приключи до една година от подаването на молбата за статут по независещи от него причини.

Последвало е ново становище, издадено от юрск. М., с което се предлага да не се уважава молбата на М. за статут.

Правилен е изводът на органа относно липсата на материалните предпоставки по чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец на търсещият закрила чужденец - същият не е бил преследван, не е бил арестуван и не е бил обект на репресии в държавата си по произход., като репресията да се основава на неговите раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. От приложената по делото справка относно обществено - политическата обстановка в страната се установява, че в страната има социално-икономически проблеми, но има установен конституционен ред с гарантиране свободата на личността и демократичните институции.

По отношение наличието на предпоставките на чл.9, ал.1 от ЗУБ, настоящия съдебен състав намира, че решението на председателя на ДАБ е незаконосъобразно по следните съображения. Съгласно посочената правна норма хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживееене по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на

произход или местоживеене.

Като е разглеждал посочените предпоставки ответникът по делото е приел, че твърденията на жалбоподателя са неоснователни, тъй като е счел, че твърдяното от него отвлечане е по причина работата на брат му О. А.. Посочил е по отношение на брат му О. А. М. А., гражданин на И., с решение № 445/13.10.2010 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС е предоставен хуманитарен статут. Дватамата братя, не са членове на семейство по смисъла на § 1, т. 3 от Допълнителни разпоредби на ЗУБ и поради това молбата на А. А. М. е разгледана на индивидуален принцип. Този индивидуален принцип се изразява единствено и само до заключението, че в държавата по произход на търсещия закрила са останали да живеят майка му и осем от сестрите му.

Ответникът по делото е приел, че не са ангажирани безспорни доказателства относно нанесеният му побой през 2007 г., поради което е счел, че ако му се даде вяра, то остава неизяснен факта защо чак през 2010 г. е напуснал. И.. По тези съображения е приел, че отчитайки периода от повече от две години между отвлечането и напускането на И. от същия се формира извод, че молителят не е бил принуден да напусне и да остане извън държавата си на произход поради риск от изтезание, нечовешко и унижително отнасяне. В допълнение е приел, че съгласно чл. 9, ал. 2 от ЗУБ тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. За да обоснове на това основание отказът си председателят на ДАБ е приел, че по думите на молителя терористите, които го отвлекли са от Армията на М. и били арестувани, поради което не е налице тежко посегателство. Тези доводи не се споделят от настоящия съдебен състав, тъй като от съдържанието на проведеното на 17.09.2010 г. интервю с рег. № УП 4343 с чужденеца, се установява, че са арестувани терористите които са го отвлекли и изтезавали и които са част от групировката Армията на М.. От разказът му може да се направи извод, че не е арестувана цялата групировка, а само отделни нейни членове. При това положение не може да се сподели извода, че не е налице тежко посегателство. В законодателството и в съдебната практика липса легално определение на понятието тежко посегателство, поради което същото следва да се установява за всеки конкретен случай и да се свързва с тежка и лична заплаха за живота и здравето в качеството му на гражданско лице в резултат на вътрешния въоръжен конфликт, с който държавата и нейните институции не са в състояние да се справят.

От разказа на жалбоподателя по време на интервюто от 17.09.2010 г. се установява, че е бил подложен на следното нечовешко отношение, а именно терористите са го ударили с кабел зад главата и той е изгубил съзнание (така описано увреждане представлява средна телесна повреда по вътрешното законодателство – чл. 129 от НК). От този разказ се установява, че са му слагали ток под ноктите на краката и отново е припаднал. Това малтретиране е продължило в продължение на 4 дни, през което време е висял с главата на долу, а краката му са били вързани и окачени на ченгел, след което е бил бит с кабели по стъпалата. По време на отвлечането е разпитван относно брат му, както и преследваната цел последният да се предаде. След като това не станало при акция на американската и иракската армии кандидатът е освободен.

Ответникът по делото е дал вяра на тази бежанска история при постановяване на решение № 445/13.10.2010 г., с което е предоставен хуманитарен статут на брата на молителя О. А. М. А., но не я кредитира в настоящето производство. От тук следва извода, че председателят на ДАБ поставя двоен стандарт при разглеждането на

отделните случаи като един приема за достоверна една информация, а в следващия момент след необосновано забавяне в неговото произнасяне я отрича.

В допълнение следва да се посочи, че от представените справки за състоянието в И. и от Становището на И. Б. – главен експерт в РПЦ – С. (л.53), се установява, че според доклада на ВКБООН от 15.09.2010 г. ситуацията в И. се характеризира с продължаваща несигурност и непредвидима ситуация със сигурността.

Настоящия съдебен състав счита, че следва да се разглеждат като относими по делото, представените като писмени доказателства решения № 445 и 447 от 13.10.2010 г., с които е предоставен хуманитарен статут на брата на жалбоподателя О. А. М. А. и на съпругата му Х. К. Р. А. и малотните ѝ деца Б. О. А. А. и Ф. О. А. А.. От съдържанието на тези два, влезли в сила, административни акта се установява, че на чужденците е предоставена субсидиарна закрила, тъй като е посочено, че се приема, "...че той/тя е напуснал и останал извън държавата си по произход, тъй като там е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като изтезание или нечовешко, или унизително отнасяне, или наказание". За установени са приети предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т.2 от ЗУБ. За да достигне до този извод, административният орган е приел за достоверна следната бежанската – през 2006 г. брата на жалбоподателя е заплашван, тъй като работи в иракското Министерство на вътрешните работи. На следващата година терористи отвлекли А., като условието за неговото освобождаване е А. М. А. да се предаде на организация, клон на Ал – К.. Последният не го е сторил и след четири дни в плен, А. М. е освободен при акция на американската и иракската армии.

От горното може да се направи изводът, че веднъж ответникът е приел за достоверна бежанската история на жалбоподателя при предоставяне на хуманитарен статут на неговия брат, но в настоящето производство не приема, че са налице условията на чл. 9, ал.1, т.2 от ЗУБ. Следователно е налице приложение на двоен стандарт в идентичен случай като на пострадалия се отказва субсидиарна закрила, а на лицето, поради което кандидатът е бил подложен на тежки посегателства, като изтезание или нечовешко, или унизително отнасяне, или наказание е предоставен статут.

Що се отнася до представения от жалбоподателя в административното производство и приет като веществено доказателство по делото, оптичен носител DVD – R диск, съдът не кредитира, тъй като от неговото съдържание не може да се установят твърденията на жалбоподателя, а на следващо място поради липсата на техническите устройства, с които е направен видео записът, за да се установи неговата автентичност.

Настоящият съдебен състав приема, че жалбоподателят е напуснал и останал извън държавата си по произход, тъй като там е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като изтезание или нечовешко

или унизително отношение, извършвано от местни групировки, в случая от Армията на М., поради което следва да преразгледа въпроса за предоставянето му на хуманитарен статут. Тъй като това е от компетентността на ДАБ при МС, обжалваното решение следва да бъде отменено в тази му част и преписката върната на органа за произнасяне. С оглед изхода на спора, съдът като взе предвид нормата на чл. 92 от ЗУБ и факта, че поделото е назначена съдебно – техническа експертиза на представения в хода на административното производство оптичен носител на информация DVD – R диск, тъй като ответникът не е изпълнил задълженията си по чл. 9, ал.2 от АПК да събере всички относими към предмета на делото доказателства. По тези съображения разноските за извършената съдебно – техническа експертиза, платена от бюджета на АССГ в размер на 200 лева, следва да се възложат на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, защото поради неправомерното бездействие на административния орган, такава не допусната и изслушана.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. М., гражданин на И. срещу Решение № 398/01.08.2011 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет в частта, с което му се отказва предоставянето на бежански статут на основание чл. 8, ал.1 от ЗУБ.

ОТМЕНЯ Решение № 398/01.08.2011 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет в частта, с която се отказва предоставянето на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал.1 от ЗУБ на А. А. М., вместо което **ПОСТАНОВЯ**

ВРЪЩА административната преписка на председателя на ДАБ при МС за произнасяне по молбата на А. А. М. за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал.1 от ЗУБ.

ОСЪЖДА Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет да заплати в полза на бюджета на Административен съд – София град направените разноски в размер на 200 лева, представляващи възнаграждение по приета съдебно-техническа експертиза.

Решението подлежи на обжалване пред върховния административен съд в 14 дневен срок от получаването му от страните, респ. Съобщението за неговото постановяване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

